

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσόμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσπερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωεσπερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἴνε πρόπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ἘΚΑΙΔΕΥΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀρ. 11 Β, παρὰ τὰ Χανταῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}.—Ἀριθ. 44

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ἈΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια—ἴδε σελ. 354.)

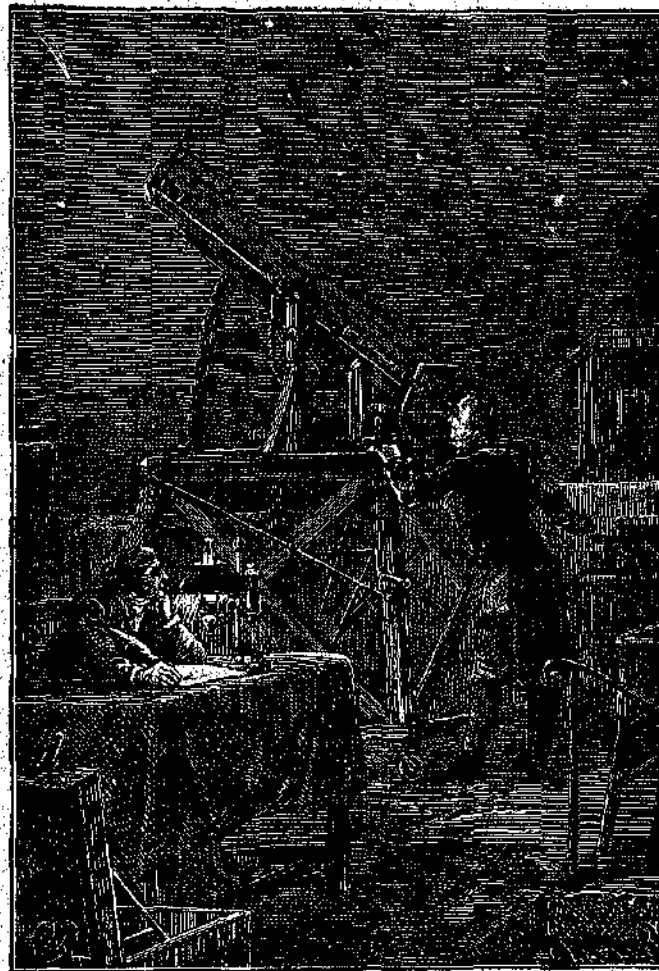
— Ἀπὸ πότε γνωρίζουν αὐτοὺς τοὺς κόσμους, τοὺς τόσον μακρὰν εὐρισκομένους;

— Ζήτημα τηλεσκοπίου, καὶ ἡ ἱστορία των ἀρχίζει ἀπὸ τῆς πρώτης χρήσεως τοῦ τηλεσκοπίου ὑπὸ τοῦ Γαλιλαίου. Καὶ πρὸ τοῦ Γαλιλαίου ἔμως, ἐγνώριζον εἰς διαφόρους θέσεις τοῦ οὐρανοῦ μικρὰ ὑπόλευκα νεφύδρια, μὴ ἔχοντα σταθερὰν μορφήν, τὰ ὅποια εὐκόλως διεκρίναντο ἀνεὺ τηλεσκοπίου. Οὐδεὶς ἔμως ἔδιδεν εἰς αὐτὰ προσοχήν, ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο τὸ παραμικρὸν νὰ εἰπωσὶ πρὸς ἐξήγησίν των. Κατὰ τὸ 1612 μόνον, δύο ἔτη μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ μικροῦ Ὁλλανδοπαίδος, κάποιος Σίμων Μάριος ἐσκέφθη νὰ μεταχειρισθῆ τηλεσκόπιον διὰ νὰ σπευδάσῃ τὸν πρώτον νεφελοειδῆ, ὃ ὅποιος εἶχεν ἐπισύρη τὴν προσοχήν των ἀστρονόμων, καὶ παρωμοίωσε τὴν λάμπιν του πρὸς τὴν λάμπιν λυχνίας εὐρισκομένης ὀπίσθεν λευκοῦ κερατίνου φύλλου. Μετὰ τεσσαράκοντα τέσσαρα ἔτη, ὃ Οὐγγεγὸς διὰ τοῦ μεγάλου τηλεσκοπίου τοῦ ἀνεκάλυψε νέον ἀστεροειδῆ, ἄγνωστον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κεκρυμμένον ὑπὸ ἑξ' μικρῶν ἀστέρων, οἱ ὅποιοι μὲ γυμνὸν ὀφθαλμὸν φαίνονται ὡς εἰς ἀστήρ. Ὁ Χάλλεϋ, κατὰ τὸ 1716, ἐγνώριζεν ἑξ' ἄλλων νεφελοειδῶν, ἐκ των ὁποίων πάλιν τοὺς δύο ἀνεκάλυψεν ὁ ἴδιος. Ὁ δὲ γάλλος ἀστρονόμος Λακάλλη, εἰς ἀποτοὺς δύο ἐξείκτους, οἱ ὅποιοι ἐμέτρησαν κατὰ πρῶτον τὴν ἀπόστασιν τῆς Σελήνης, αὐτὸς ὃ ὅποιος διὰ τὸν σκοπὸν τούτον μετέβη εἰς τὴν Εὐσέλπειδα Ἀκράν, ἐ-

παρελήθη τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκειτο, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν νότιον οὐρανόν, καὶ ἀνεκάλυψε διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ 28 νεφελοειδῶν νέους, ἀράτους φυσικὰ διὰ τοὺς Ἑθρωπαίους συναδέλφους τοῦ ἀστρονόμου. Οἱ ἡμίσεις ἑξ' αὐτῶν τῶν νεφελοειδῶν, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Λακάλλη, τὸ ὅποιον δὲν ἦτο καὶ πολὺ ἰσχυρὸν, διελύθησαν εἰς ἀστέρας. Ὅλιγον κατ' ὀλίγον λοιπὸν ἔγινεν ἀρετὴ πρόδοσι, ὅτε ὁ Μεσσιέ κατὰ τὸ 1771 παρουσίασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν κατάλογον τριάκοντα νεφε-

λοειδῶν. Ὁ Ἐρσχελλος ἔμως, μὲ τὸ μέγα του τηλεσκόπιον, συνετέλεσεν ὅστε ἡ ἀνακάλυψις των νεφελοειδῶν νὰ προωρῆσῃ μὲ βῆμα ταχύ. Χιλίων νεφελοειδῶν κατάλογον ἐδημοσίωσεν τὸ 1786, μετὰ τρία δὲ ἔτη ἄλλων χιλίων, καὶ τὸ 1802 ἄλλων πεντακοσίων. Βλέπετε λοιπὸν πόσον σπουδαία ἦτο ἡ ἐργασία τοῦ Ἐρσχελλου εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνεύρεσιν νεφελοειδῶν.

Τὸ ἔργον ὁμῶς ἐξηκολούθησεν ἔκτοτε καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη, καὶ γίνονται πάντοτε νέα ἀνακαλύψεις. Ἀνεγνώσα εἰς κάποιον βιβλίον, πρότινον ἐτῶν ἐνδοθῶν, εἶχον ἀνακαλυφθῆ 4500 νεφελοειδεῖς. Μέχρι σήμερον ἴσως ἔχουν ἀνακαλυφθῆ περισσότεροὶ τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ ὁμῶς δὲν ἐτελείωσεν ἡ ἀνακάλυψις των, ἀφοῦ ἐξερτάται ἀπὸ τὴν δύναμιν των τηλεσκοπίων. Τίς οἶδεν ἂν ἡμέραν τινὰ, ἄλλος Ἐρσχελλος, ἐφευρισμένος ὅπως ἐκεῖνος μὲ νέον, ἰσχυρὸν τηλεσκόπιον, δὲν θὰ μετατρέψῃ εἰς ἑκατομμύρια τὰς χιλιάδας τῶν νεφελοειδῶν, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς σημερινούς καταλόγους μας; Ἀλλὰ πάλιν καὶ τότε δὲν θὰ δυναμέθα νὰ εἰπωμεν ὅτι πάντες ἀνεκαλύφθησαν. Ὅπισθεν αὐτῆς τῆς πληθῆος των μόλις ὀρατῶν νεφιδριῶν, ἑξ' ἐκάστου των ὁποίων ὅπως ἔλθῃ τὸ φῶς χρειάζεται χιλιάδας καὶ χιλιάδας ἐτῶν, θὰ κρύπτονται πάλιν ἄλλοι νεφελοειδεῖς, τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἴδωμεν ποτέ. Οὐδὲ ὁ νοῦς μας αὐτὸς ἀδύμη δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄκρον!

Ὁ Ἐρσχελλος μὲ τὸ μέγα τηλεσκόπιόν του.... (Σελ. 381, στ. γ')

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ

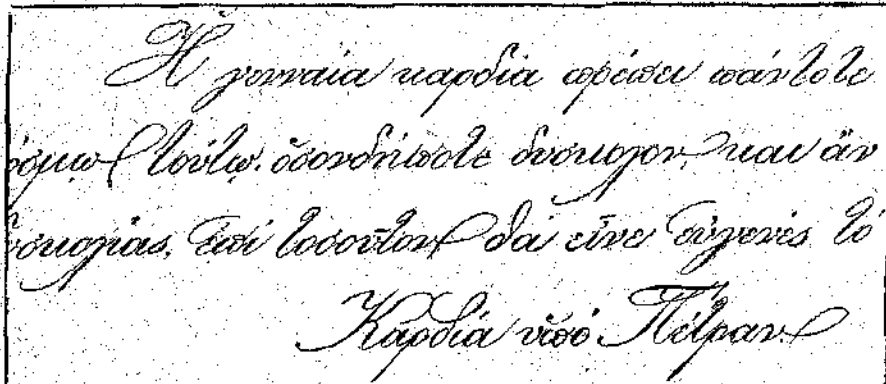
(Ίδε την Προκήρυξιν εις τὸ φυλ. 22, σελ. 187).

Γενικῶς εἶμαι εὐχαριστήμενη. Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τούτων ἔλαβον μέρος πολλοί, καὶ οἱ περισσότεροὶ εἰδείχθησαν καλλιγράφοι ἰκανώτατοι.

Ἀλλὰ, μετὰ τὰ συγχαρητήρια, ἔχω καὶ μίαν παρατήρησιν: Δὲν πρέπει νὰ καλλιγράφη κανεὶς μόνον ὅταν πρόκειται περὶ Διαγωνισμοῦ Καλλιγραφίας. Πρέπει νὰ συνειθίσῃ νὰ καλλιγράφη, ἢ τοῦλάχιστον νὰ καθαρογράφη, πάντοτε ὅσας τις γράφει τι, προσωρισμένον νὰ το ἀγαγῶσθαι ἄλλος, καὶ μάλιστα μεγαλή-

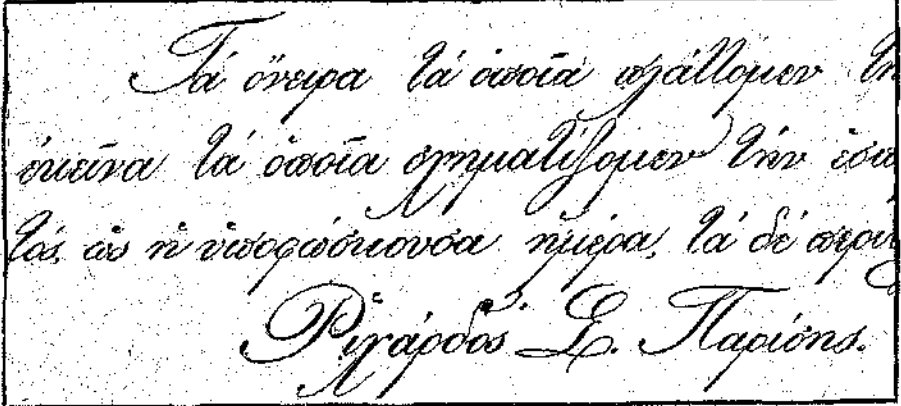
ἔτι ὄχι μόνον δὲν ἀπέκλεισα τὰ ἀμφιβόλου γνησιότητος γραψίματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔκρινα ὡς γνήσια. Δὲν ἔμπορούσα ὅμως νὰ κάμω διαφορετικά. Πρῶτον διότι δὲν ἤμουν βεβαία, καὶ δεύτερον διότι κατ' ἀρχὴν δὲν κρίνω τὰς υπογραφάς, ἀλλὰ τὰ ἔργα π ο ὕ ἔ χ ω ἔ μ π ρ ὅ ς μ ο υ. Τώρα, ἂν μερικοὶ μ' ἐγέλασαν, τοὺς διαβεβαίω ὅτι τὸ κατόρθωμα δὲν εἶνε μέγαν, καὶ ἔχω πληρῆ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ τῆψις τῆς συνειδήσεως—ἂν πράγματι πρόκειται περὶ ἀπάτης, — δὲν θὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ χαροῦν τὴν εὐκολον νίκην τῶν.

Ἐγὼ ὁπωσδήποτε, νίπτω τὰς χεῖράς μου, καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν Βραβείων.

τερος. Διότι, δὲν ὑπάρχει μεγαλητέρα ἀγένεια, παρὰ νὰ ἐξαναγκάζωμεν τὸν ἄλλον, νὰ χάνῃ καιρὸν καὶ ὑπομονήν, διὰ νὰ ξεδιαλύῃ τὰ ὀρθοσκαλισματά μας.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἐξεπλάγην, ὅταν εἶδα πολλοὺς φίλους μου κακογράφους συνήθως, νὰ μου στέλλουν ἕξαφνα ἑπρώτης τάξεως καλλιγραφίας! Ἐτριβα τὰ ματια μου καὶ δὲν το ἐπίστευα. Ναι, δὲν το ἐπίστευα. . . Καὶ τόσον μεγάλη ἦτο ἡ ἐκπληξις καὶ ἡ δυσπιστία μου, ὅστε ἤρχισα νὰ υποπτεύωμαι μήπως. . . Ἐννοῶ ἔπεισέν με κατὰ φιλικὴν παράκλησιν, καὶ μήπως ἐπρόκειτο περὶ ἀπάτης. Τὴν ὑποψίαν αὐτὴν ἐσχημάτισα καὶ διὰ δύο ἢ τρεῖς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ποὺ πέρουν τὰ βραβεῖα. Βλέπετε,

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΣΙΣ (14 ἐτῶν καὶ ἄνω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Καρδία ὑπὸ Πέτραν [5Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὁρίων [3Ε]. — Χρυσανθεμῖς [3Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θυέλλα [2Ε]. — Θεραπαινίς τῶν Μουσῶν [2Ε]. — Γρυνιάρα [2Ε].

ΕΠΙΛΟΓΕΣ (ἀπὸ εἰς ἕκαστον) Χαρίλαος Π. Καλλίας. — Καστανή. — Σπαρτιάτις Χειλωνίς. — Περικλήτης. — Σοφὸς Πιττακόσ. — καὶ Τριανταφυλλένιος Κάμπος.

Ἐστειλαν προσέτι ὄραια καλλιγραφίας καὶ οἱ ἐξῆς: Νικόλαος Κ. Δεσπάλλας, Ἀσπὴρ τῆς Ανατολῆς, Ῥάλης τῶν Λαδῶν, Ἐρυσὴ Καμέλια, Σὺρος κ' Ἑλα, Συναγωγὸς Ποιητῆς, Ἀλλοπορόαλλος, Ἑλληνικὴ Ναυαρχίς, Μυστηριώδης Φύσις, Ἀγγουρολογιώτατος, Μικρὸς Ἀδάλης, Λοξίας, Γλυκεῖα Ἀνάμησις, Ἀνθος τοῦ Ζαπκίου, Ἀρμενόπουλο, Ὁραία Ἀπειρανθος, Ζοφερόν

Νέφος, Φιλόμουσο Παῖς, Σταμάτιος Σταματίου, Ἑλληνοπούλα, Γεράσιμος Α. Δαοκαράτος, Ἰωάννης Ν. Φαρμακίδης, Λιονοσκεπὴς Ἀρσῆ, Ἀρχιναύαρχος Ἐθνοβιάδης, Φιλόπατρις Ἰάκ, Πάλλωνσα Καρδία, Περθεύσα Καρδία, Σεντιμεντικός Σινοπέδης κτλ.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΣΙΣ (13 ἐτῶν καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ριχάρδος Σ. Παρίσης [5Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰωάννης Ἀνάστου Παπαγιάννης [4Ε]. — Κρητικὸν Κάστανον [3Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σοφία Δ. Χασιώτου [2Ε]. — Ἀνδρομάχη Σημέτα [2Ε]. — Κατίνα Μεγαρέως [2Ε].

ΕΠΙΛΟΓΕΣ (ἀπὸ εἰς ἕκαστον) Θερμὴ Βροχή. — Μυστικὸν Ψευδώνυμον. — Κόκκινη Ἐσχὴ. — Κυνηγὸς τῆς Σταρήθρας.

Ἐστειλαν προσέτι ὄραια καλλιγραφίας καὶ οἱ ἐξῆς: Παῦλος Π. Κατσογιάννης, Πικραμένη Καρδοῦλα, Κυματίουσα θάλασσα, Σοφία Ν. Φαρμακίδου, Ζιζ-Ζιά, Ἀναμύνο Σπίρτο, Μοῦσα τοῦ Χοροῦ κτλ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ο ΠΕΤΡΟΜΑΖΕΥΤΗΣ

[Μυθιστορία ὑπὸ ΑΙΜΕ ΓΙΡΟΝ] (Συνέχεια· ἴδε σελ. 353.)

Ἐκεῖ-κάτω, ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, εἰς τὴν λαγκαδιάν, ὑπῆρχε μία κλιτύς, μία κατωφέρεια πολὺ ἀποτομος, τῆς ὁποίας τὰ χῶματα κατεκρημνίζοντο, παρεσύροντο ἀδιακόπως, καὶ ἡ ὁποία, ἀνασκαπτομένη, διαβιβρωσκούμένη, σπαρασσομένη ἀπὸ τὰς μεγάλας βροχάς, ἀπεκάλυπτε σπλάγγνα ἐκ λίθων καὶ ὀστέων ἀπολιθωμένων.

Ἡ κλιτύς αὕτη εἶχε σχηματισθῆ, κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, ὑπὸ κάποιου φοβεροῦ χειμάρρου, ὁ ὁποῖος παρέσυρεν ἐπὶ μακρὴν καὶ συνεχώρευσ φύρδην-μίγδην πᾶν τὸ προστυχόν, — χῶματα, ἄμμος, γάλικας, ξύλα καὶ ζῶα νεκρὰ ἢ ζωντανά. Οὕτω, τὰ ὄστα ἐκεῖνα ἦσαν σκελετοὶ ἀποσυντηθειμένοι καὶ διεσκορπισμένοι τῶν προκατακλυσμάτων ἐκεῖνων Ἰζῶν, τῶν πελωρίων καὶ τερατιῶδῶν, τὰ ὅποια ἐξηφανίσθησαν πλεόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐκ τῶν λειψάνων τούτων ἀπετελοῦντο αἱ συλλογαὶ τοῦ φίλου Πασώτου, τοῦ παλαιοντολόγου.

Ὁ κ. Φραντζῆς ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ, μεθ' ὄλην τὴν χιόνα, καὶ νὰ σκάψῃ, νὰ σκαλίσῃ, νὰ νεύρῃ καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὰ ὠραιότερα ἀπολιθώματα, τὰ ὅποια θὰ ἐπώλει κατόπιν εἴτε εἰς τὸν φίλον Πασώτον, εἴτε εἰς τὰ Μουσεία, μεθ' ὧν συνηλάσσετε ἄλλοτε.

Αὐτὸ ἦτο τὸ σχέδιον τοῦ. Τὸ μέρος δὲν ἀπέχετο πολὺ ἀπὸ τὸν βράχον τοῦ. Μόνον τὸν ποταμὸν ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ἀνέλαβε τὸ ἔργον μετὰ θάρρους. . . καὶ μετὰ θάρρους τὸ ἐφῆρεν εἰς πέρας. Ὡ, πόσας εἰς τὸ διαστήμα τούτῳ ὁ δυστυχὴς γέρον ἀερού-

ῶσε πλεόν τοῦ δέοντος καὶ ἐκουράσθη πλεόν τοῦ συνήθους. Ἄλλ' ἀντίθετος καὶ τὰ ὑπέμενον ἔλα, διότι χάριν τῆς Χρυσούλας τοῦ ἐκοπίαζε. . .

Τῶντοι, ὁ Ἐδωρὸς Πασώτος, εἶδο ποιηθεὶς καταλλήλως, ἠγόρασε μερικὰς σπανίας σαγόνας καὶ μερικοὺς σπονδύλους «ἀνεκδότους». Τὸ ὑπόλοιπον τῆς συγκομιδῆς ἀπέστἀλη εἰς Παρισίους καὶ εἰς Ἀνδῆνον. Καθ' ἡμέραν σχεδόν, ὁ Σιδερός ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν καὶ παρῆδεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν κιβώτια ξύλινα, φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν.

Προσοχὴ—Ἐδωραυστα.

καὶ ἀπὸ τότε ὁ κ. Φραντζῆς ἐλάμβανε συχνὰ ὀγκώδεις ἐπιστολάς με σφραγίδας ἐξ ἰσπανικοῦ κηροῦ μεγαλοπρεπεῖς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνεγινώσκето:

Συστημένον.

Ἰατρός, νοσοκόμος, φαρμακοποιός, ἄλλοι ἐπληρώθησαν μέχρι λεπτοῦ, ἐν ᾧ τὰ δῶρα καὶ τὰ γλυκίσματα κατέκλυζον τὸ κρεββατάκι τῆς Χρυσούλας: πᾶστες, μπουμπόνια, κορδελάκια, ψαλλιδάκια, ἀλυσίδες ἀσημένιες, τρυπητήρια κοκκαλένια, δακτυλῆθρες. . . Ποτέ, ποτέ ἡ μικρὰ ἀσθενὴς δὲν θὰ ἐπίστευε τὸν κ. Φραντζῆν τόσους πλοῦσιον!

Ἀπὸ τὸ πρῶτ ὡς το μεσημέρι, ἐσκάλικεν ἐκεῖ κάτω, ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Ἐπειτα, τὸ ἀπόγευμα, ἤρχετο—τρεῖς καὶ τέσσαρας φορές, — νὰ βλέπῃ τὴν ἀσθενῆ του. Ἰὴν Κυριακὴν ἀνεπαύετο ἀπὸ τὰ ἐπίπονα ἔργα τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ἔκαμνε συντροφίαν ἀπὸ τὸ πρῶτ ὡς τὸ βράδυ, καὶ κάποτε ἠγγύρνει πλησίον τῆς ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὸ πρῶτ.

Ὅταν ἔκαμνε τρεῖς, τέσσαρας ἐπισκέψεις:

—Μὰ θὰ χαλάσετε τὰ ποδαράκια σας, κύριε Φραντζῆ, νὰνθοκαταβαίνετε ἔτσι! ἐπιθῶριζεν ἡ Χρυσούλα. Δὲν τα λυπᾶσθε τὰ καϊμένα;

—Μὴν ἀνησυχῆς, ἀπῆντα ὁ Ὀρτυκολόγος. Ἀπεναντίας ἡ γυμναστικὴ αὕτη μου τὰ δυναμώνει. Ναι, τὰ αἰσθάνομαι ἐλαφρὰ καὶ εὐκίνητα, σὰν νὰ ἤμουν εἴκοσι χρονῶν. Σὺ μου τὰ ἔκαμες καλά, καὶ πρέπει νὰ γὰψω ἕστῃ χάρι σου ἐνα μεγάλο-μεγάλο κερὶ. . .

Ἡ Χρυσούλα ἐγέλοσσε. Κάποτε τὴν νύκτα, παρὰ τὸ προσκαφάλων τοῦ κορασίου, κατελάμβανε τὸν γέροντα ὁ φόβος τοῦ θανάτου, καὶ κάποτε μάλιστα ἐξωμολογήθη εἰς τὸν φίλον τοῦ Πασώτου, ὅτι μίαν νύκτα ἐκλάυσειν ὡς παιδίον, συλλογιζόμενος ὅτι θάποθᾶν. . . Εἶχεν ἐνθυμηθῆ ἐν αἰγυπτιακὸν ἀνάγλυφον, τὸ ὅποτον παρίστανε περιστερὰν ἀφιπταμένην ἀπὸ ἀνθος λωτοῦ συντετριμμένον. Ἦτο τὸ σύμβολον τοῦ θανάτου. Ὡ, πόσον εἶχεν ὑποφέρει ἀπὸ αὐ-

τὴν τὴν ἀνάμνησιν, ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπίμονον ἰδέαν!

Ἐν τούτοις εἰργάζετο ἀκαταπόνητος. Τὰ κιβωτίδια μετὰ τὰ «ἐδωραυστα» ἐξηκολούθουν νὰ φεύγουν, καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ ἔργωνται ὄλονεν ἐπιστολαὶ «συστημένα». Διὰ τούτο, οὔτε Βασιλοπούλα τῶν παραμυθιῶν δὲν θὰ ἠμπορούσε νὰ καυχῆθῃ ὅτι τὴν ἐπεριποιήθησαν, τὴν περιέβαλψαν, τὴν ἐθεράπευσαν, τὴν ἔθρψαν, τὴν ἐγάλλευσαν, περισσώτερον ἀπὸ τὴν μικρὰν μας χωρικήν.

«Ἀπὸ τὸ πρῶτ ὡς τὸ μεσημέρι, ἐσκάλικεν ἐκεῖ κάτω.» (Σελ. 365, στ. α'.)

Ὅταν ἐπανῆλθεν ἡ ἀνοιξίς, καὶ ἐπραγίωσε πάλιν ἡ γῆ, καὶ ἀνθίσαν αἱ μαργαρίται, καὶ ἐβλάστησαν τὰ νέα φύλλα, καὶ ἀνέλαθον τὸ ἄσμα των τὰ φαιδρα πουλάκια, τότε καὶ ἡ Χρυσούλα εἰσήλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως.

Ἐτρωγεν, ἐγέλοσεν, ἐφλυαρούσεν, ἐσῆχονετο, ἔκαμνε ὀλίγα βήματα, ἐπήγαινε καὶ ἐκάθητο εἰς τὸν ἦλον πρὸ τῆς θύρας, καὶ πρὸ πάντων ἐπεθύμει νὰ ἀναβῆ εἰς τὸν ἐναέριον αἰκίσκον.

—Ἄχ! τί ἀκαταστασία, τί σκόνη, τί ἐρημία καὶ μελαγχολία ποὺ θὰ εἶνε ἐκεῖ-πάνω! ἐσυλλογιζετο.

Καὶ πρὸς τὸν κ. Φραντζῆν ἔλεγε: —Ποῖς ξέρει. . . ποῖς ξέρει ποτέ

θάνεθ' ἄλλοι τὴ σκᾶλα σας ἢ κάκομοῖρα! Ὁ γέρον τὴν ἐμάλιον. —Τί λόγια εἶνε αὐτὰ ποὺ λές; Δὲν δεκάσεις τὸ Θεὸ, ποὺ σ' ἔκαμε καλά; Ἐ, σιγά-σιγά θὰ δυναμώσης. . . —Μὰ μου φαίνεται πᾶς δὲν θὰ δυναμώσω ποτέ.

—Ὅριστε! Ὅριστε! Ἐκεῖνο ἐγὼ, ποὺ εἶμαι γέρον, ἐδυναμώσω, καὶ σὺ δὲν θὰ δυναμώσης, ποὺ εἶσαι παιδί; . . . Δὲν εἶδες τί δυνατὰ καὶ πεταχτὰ ποὺ ἔγιναν τώρα τὰ πόδια μου! Ἄφησε νὰ ἰδῆς καὶ σὺ τί πόδια ποὺ θὰ κόμης! φτεροῦδες σωστές!

Ἄν δὲν ἦσαν καθαυτὸ «φτεροῦδες» —ἀλλ' ἦσαν ἐλαφρὰ καὶ εὐπετῆ ὡς ἐριφίου τὰ ποδαράκια, τὰ ὁποῖα, μίαν ἡμέραν, ἀνέβασαν τὴν Χρυσούλαν, ἀπὸ βαθμῶδως εἰς βαθμῶδως, μέχρι τοῦ κηπαρίου. Ὁ γέρον τὴν ἐστήριξεν εἰς τὸν βραχιόνά του καὶ τὴν ἐποδηγέτει, περιγάρης, περὶ ῥήφανος, ἀκτινοβολῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας τῆς, ἡ Χρυσούλα εἶχε μεγαλώσῃ, εἶχε γίνῃ ὄραια. Μᾶλλον ἰσχυρὴ καὶ ὑψηλὴ ὡμοίαιζε μετὰ λαμπὰδα, διότι καὶ ἡ ὠχρὸτης τοῦ προσώπου τῆς ὑπενθύμιζε κάπως τὴν λευκότητα τοῦ κηροῦ.

Οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶχον πρόσλαθῃ χρῶμα κυάνου θάλλοντος ὑπὸ σκιάν, καὶ τὰ χεῖλη τῆς τὰ χλωροκόκκινα ὡμοίαζον μετὰ τὴν ἀνθὴ τῆς ἀγριοτριανταφυλλίας. Τὰ λεπτὰ χαρακτηριστικά τῆς τῆ ἔδιδον ὄψιν μικρᾶς εὐγενοῦς δεσποινίδος. Ἐκτός τούτου, εἰς τὸ κρεβάτι, χωρὶς νὰ το ἐννοήσῃ, εἶχε συμπληρώσῃ τὰ δεκαπέντε τῆς ἔτη. Εἶνε ἡ ἡλικία ποὺ ἀνθίζον τὰ κοράσια. Καὶ ἡ Χρυσούλα εἶχεν ἀνθίσῃ.

Ὅταν ἐφθασεν ἐπιτέλους εἰς τὸ κηπαρίον, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ καθῆσῃ. Οἱ πόδες τῆς ἐτρεμον ὡς καλάμια,

των μικρών και άδων φίλων μου" δια τὸ καινούργιο σπίτι.) Ἄγγρο Μενεξεδάκι (ἔχει καλὸς.) Ἔδωρ τῆς Σενίφς (πολύ ἀργήσας νὰ μου γράψῃ; ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου βταν ἐτελείωσε πλέον τὸ ζήτημα τῶν Συλλόγων.) Μελανώπειδα (δὲν ἤθελα διατὶ δὲν σου ἐστειλε τετράδιον ἂν δὲν παρήλας πολὺς καιρὸς ἀπὸ τῆς προτάσεως, ὑπάρχει ἐπιπὶ νὰ σου στείλῃ, τὸ φύλλον στέλλεται διὰ τοῦ Ταχυδρομείου καὶ διανεμεται τὸ Σάββατον ὁ Ἄνανίας σ' εὐχαριστεῖ πολὺ.) Ἐξορίστου Ναπολέοντα (αὐτὰ αἱ μικραὶ ἀπορίαι λυοῦναι διὰ τῆς λογικῆς, καὶ ἰδοὺ βσι τὴν ἔλυσες ὠραϊότατα; βέβαια, δταν εἶπα βσι τὸ μικρικὸν κείμενον πρέπει νάντιγραφή, διατὶ ἀρὰ γὰ τὸ εἶπα; διὰ νὰ ἰδῶ ἂν οἱ φίλοι μου τὴν ἐνέγνωσαν σωστά; ἄρα, μὲ τὴν συνήθη γραφὴν ἔπρεπε νὰ γραφῇ καὶ οὐχὶ νὰ ζωγραφισθῇ; ἔτσι, παιδικὰ μου, νὰ σκέπτεσθε λιγὰν καὶ νὰ μὴ περιμένετε νὰ τὰ λέγω δα ἐγὼ!) Κωνσταντῖνον Λαγουδάκη (ἔλαβον.) Ἰωάνν Διάβαλον (μ' εὐχαρίστησεν ἡ περιγραφή τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων; εἶδα βσι κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν σου τὸ Γραφεῖόν μου σου ἔφρον' πολυτελέστατον;) Ἄ, μὰ! εἶνε ἰσως εὐπρόσωπον, ἀλλὰ τίποτα ἄλλο. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ περιοδικὰ δὲν ἔχουν πολυτελή γραφεῖα, διότι τὰ μέσα δὲν τὸ ἐπιτρέπου. ἂν εἶχα κ' ἐγὼ δέκα-δεκαπέντε χιλιάδες συνδρομητῶν, τότε μέλιστα θὰ εἶχα καὶ Γραφεῖον ὅπως πρέπει, μὲ μεγάλας καὶ πολυμελεῖς αἰθούσας, καὶ δὲ ἐπισκευασμένους τοὺς συνδρομητὰς, καὶ θὰ ἔκαμνα φιλολογικὰς ἡμερίδας, μὲ διαλέξεις, μὲ ἀπαγγελίας, μὲ παραστάσεις, μὲ μουσικὴν, — ὅπως τὸ κείμενον εἰς ἄλλους εὐτυχισμένους τῶντος τὰ περιοδικὰ.) Τούγαρέλαν (ἐγγέμισε λατὸν ὁ κουμπάρης; ὠραία, βλέπω, ἐπέρασες εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν ἀγαπητῶν μου φίλων.) Καϊάγαν (ἔλαβα.) Ἀγαθῖνον Ρόδου (περίεργον! ἐπιστρέφω καμμίαν φανὴν τὸ τετράδιον, βταν δὲν ἔχη γραμματόσημον; ἀλλὰ τότε δάξω-μέσα μιαν σημεῖωσιν ἂν τὸ εἰς σὰ ἐπιστράφῃ δὲν εἶχε κοινὴν σημεῖωσιν, τότε βέβαια σὸ ἐπιστράφῃ κατὰ λάθος τοῦ διεκπεραιωτοῦ, καὶ πρέπει νὰ τὸ ξαναστείλῃς ἀπῆντησα εἰς ἑλὰς τὰς προηγουμένας ἐπιστολάς σου, καὶ σου ἐστειλά ἐν νέου τὸ 35ον.) Νυθαγόρον τὸν Σάμιαν, Μούσαν τοῦ Ἰσοφῆ (ἔγινε καλὰ ἡ Ρωμῆα;) Ἐλληνοκὴν Ναυαρχίδα (ἔστειλα; μὴ μ' εὐχαριστεῖς; ἦτο χρέος μου νὰ εἰδοποιήσω περὶ τῆς ἐκπτώσεως πρώτους τοὺς συνδρομητὰς, διότι οἱ μὴ συνδρομηταὶ εἶνε πολὺ-πολύ περισσότεροι, καὶ ἐν ἔδηροσεια τὴν ἀγγελίαν πρώτα εἰς τὰς ἐφημερίδας, οἱ συνδρομηταὶ δὲν θὰ ἐπρόσθαναν νὰ ὠφεληθῶσι.) Κόκκινην Ἐσοχὴν (τὰ ἔλαβα δια.) Μαγαμηνὴν Ἀλόην (πολύ ἐδίασθης νὰ παραπονήθῃς; ἔπειτα βέβαια θὰ τὰ εἶδες δα.) Κανγκιάν (τὸ ἔλαβα.) Κεντρὶ (τὰς εἰκόνας, περὶ τῶν ὁπίων μ' ἔρωτάς, τὰς ἔκαμεν ὁ Γαλάνης ἀπὸ δὲ φωτογραφίας τῆς Δεκάτης Κυριακῆς ἦσαν ἀπὸ τὰς ὠραϊοτέρων ποὺ ἔκαμε ποτὶ, καὶ ἀπορῶ πῶς τὰς ἤθελες καλλιτεχνικωτέρως; ὅσον διὰ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀνοχτῆς Καρδιάς, ἀλήθεια ἔγινε πλέον μαυρὴ ἀφ' οὗ ἔπρεπεν, ἀλλ' ἔπταιεν εἰ φωτογραφία ἡ ὁποία ἦτο μαυρὴ, ἐν ὧ ὑμῶν αἱ λευκαὶ ἐπιτυχῆσαν; φαίνεται ὅτι δὲν ἀνέγνωσες τὸ ἔβρον τοῦ κ. Φαίδωνος μὲ προσοχὴν, διὰ νὰ νομίζης δὲ εἶπε νάναγιώσκετε Ἀμαρτυρῶν Σπητρίαν καὶ Βίους Ἄγιων!! μὰ εἶπε αὐτὰ;) Μινῶτον Νέγκαν, Μαγευμένον Δάσος (ἔστειλα τὸν τόμον καὶ τὰ φύλλα; εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνέργειάς.) Παιμενίδα τοῦ Ἡηλίου (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν σου καὶ δὲν φαντάζεσαι πόσον ἐχάρην; ἔτσι ἤθελα νὰ με ἀγαποῦν ὅλοι οἱ φίλοι μου καὶ νὰ με κάμνουν νὰ τους γνωρίζω καὶ προσοικίως; φαντάσου βσι πολλοὶ βραθεύονται, καὶ πάλιν δὲν μου στέλλουν τὰς φωτογραφίας τῶν ἐίδους μετριωσῶν ἐνέ κινή, δὲν ἐνοῶ!) Βραχρον τῆς Νεραμιάτοβας (ἔστειλα.) Μαγαμῖνον Φιλλόν (εὐγε, εὐγε διὰ τὸν Ἑλληνοπαῖδα.) Ἐσθράν Καμβιλιαν (ἡ περὶ τῆς αὐτοῦς μας Ταῦγγετης ἐπιστολῆ σου πολὺ-πολύ μὲ συνεκίνησε; καὶ ἡ ἰδική σου ἐπίσης, Ἐβλις

τῶν Δουστουδῶν.) Ἀντιγόνη (πειράζει πολὺ καὶ νὰ μὴ τὸ ξανακάνῃς; ἂν ἦτον ὅλοι νὰ κόπτον, ὅπως τοῖς ἄρεσει, τὸν Χάρτην τῶν Ἀβσεων, καὶ τότε ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον τὸν ἔκαμναι, πρὸς ὁ λόγος αὐτὸς εἶνε, διὰ νὰ ἔχω γραμμένας τὰς λύσεις εἰς ἑμισομορφα χαρτίνα, καὶ νὰ λείπουν τὰ παντοῖα ἐκεῖνα χαρτίνα, ποὺ μου ἐστειλαν ἄλλοτε καὶ τόσω μ' ἐδυσκόλευαν εἰς τὴν ἐξέλεξιν.) Κίμων Προδοροκ (βιατε; μὴ πρὸς; καὶ τὰ κορίτσια δὲν ἔκαμαν Συλλόγους;) Μαστρογαλαστῆν (καλῶς ἤθελες; τώρα, ἐλπίζω, θὰ φαίναται συγχρότερα, ποὺ θὰ εἶσαι καὶ πλησιέστερα.) Μαρσὸβλον Ἰον, Εἰλεκτηνὴ Φιλιαν, Μέλισσαν (πολὺ μοῦ ἤρεσε τὸ γραμματικὸν σου μὲ τὸ φιογικὸν καὶ τὸ τριανταφυλλάκι; φίλητέ μοι τὸν μικρὸν ἀδελφόν σου; τὸ παλαιὸν σου ψευδώνυμον δὲν εἶνε πλέον ἐν χρήσει, παρὰ μόνον ἂν τύχη κανεὶς νὰ σου ζητήσῃ μὲ αὐτὸ Μ. Μουσικὰ.) Μάρς (ἔφειλετε; δεκάλεπτον γραμματόσ; διὰ τὸ σαλὲν τετράδιον.) Κεραμίδογρον (τὸ 11. Πνεῦμα; ἐξυπνότατον.) Μπαῦ Μπουμ, Ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας ([Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν περὶ τοῦ Κινεζικοῦ Διαγωνισμοῦ.) Γαρδένιαν τῆς Μαγγησίας (ὁ Ἄνανίας σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὸ γραμματικὸν σου.) Γαλλικὴν Ναυαρχίδα (κρίμα νὰ μὴν ἔβης νὰ σε ἰδῶ; λοιπὸν ἐς ἄλλοτε.) Ἐλληνοκὴν Φουσανῆλλαν, Γεωργίαν Κ. Παραγιώτον (ἴσα-ἴσα τώρα θέλω νὰ μου γράψῃς, διὰ νὰ συνεκίνησῃς γρηγορώτερα; πῶς εἴμπορεῖ νὰ μάθῃ κανεὶς κολυμβεῖ, ἂν δὲν ἔβῃ ἔσο νερὸ; γράφε μοι λοιπὸν, καὶ ἂν κἀμνης καὶ λάθῃ, μὴ σε μέλη; ἡ ἥλικία σου τὰ δικαιολογεῖ.) Πενθοσσαν Καρδιαν (ἀσχημῶς ὁ καίμενος περισσότερον, ἀπὸ τοὺς πολλοὺς κόπους ποὺ κάμνει γι' ἀγάπη σας.) Ἀργυρόκορσον Νέφος (ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα δὲν ἐνθυμοῦμαι; τὸ ὄνομα ποῦ μ' ἔρωτάς.) Πέργον τῆς Βαβελῆ (εὐγε διὰ τὸν Ἑλληνοπαῖδα.) Διοπροφοροδοκ (βταν δὲν δύνασαι, ἡ σωπὴ σου εἰς ἀπάντησιν τού, καὶ ἐπομένως ἡ πληροφορία περιττὴ.) Χαρίλαον Α. Ναιδῆν, Γλυκὸ Φιλάκι, Παιμενίδα τῆς Δίρης (νὰ προσυλαχθῆς, διὰ τὸ γίγνη ἐντελὸς καλὰ.) Ζοροβὸν Νέφος (γιατὶ λοιπὸν νὰ σας στείλῃ; καὶ ἐὰν ἐδημοσιεύθῃσαν, πρὶν λάβω τὴν ἐπιστολήν σου, τί νὰ κόμω; αἱ ἀνακλήσεις τῶν προτάσεων εἶνε πολὺ κοπιαστικαὶ, διότι ποῦ νὰ ἐνθυμοῦμαι, καὶ ποῦ νὰ εὐρίσκω προηγουμένας ἐπιστολάς καὶ ποῦ... ποῦ... ὥστε παρακαλῶ νὰ μὴ ξαναγίνῃ αὐτὸ.) Ἄσπον Ποτικῆν ([σ' εὐχαριστῶ; ἔστειλα.) Ν. Ηλιόλην ([ΕΕ] διὰ τὴν ευφροσύνην ἐπιστολήν περὶ τῶν Κινεζικῶν.) Τίμιον Ἀνακατωμένον, Σοφὸν Πιττασον (ἤγγισες, διότι ἀπῆτε ἐργασίαν πολὺ περισσότερην ἀφ' οὗ ἐφαντάζομην.) Βασιλέα τοῦ Κατέρρον; Τπερήφανον Λέοντα (ναί.) Ὀρίονα (ἀφ' οὗ δὲν εἶνε καὶ δὲν θὰ στείλῃ, ἡ πληροφορία εἶνε περιττὴ.) Θεόδωρον Γ. Ταρουδῆν (ἔλαβα καὶ εὐχαριστῶ.) Ἀσπρὴν Γάταν (ἔτσι φαίνεται (...).) Συννεφὸν Ἡμέραν (στέλεθε λοιπὸν ὁρ. 3.50 διὰ νὰ λάβῃς τὸ Ἐν Οἰογενεῖα.) Μπομπουνημένον Μυαλὸ (ἰδὲ τὸ Βον Δελτίον τοῦ Βράνον.) Νικολαον Λιακόπουλον (εὐχαριστῶ πολὺ, πολὺ.) Ἐλληνοκὸν Δόσθημα (θὰ σὲ εἰδοποιήσω προσεχῶς, διότι σήμερον δὲν εὐκαιρῶ νὰ κινήθῃς.) Ζήσην Φαρμακίδην, Λιονοσκεπὴ Δίρηην κτλ κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου, ἀπανητήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ
 Καπελλάκια, σκούφους, φανέλλες,
 κάλτσες καὶ μπαστούνια
ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΜΗ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 1 Δεκεμβρίου.

Ὁ κριτὴς τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ὄν, νὰ γράψῃ κατὰ λύσειν τῶν ἐπισημασμένων, πολεῖται ἐν τῷ Ἰαννουαρίῳ καὶ εἰς φακέλλου. ἂν ἴκαστος περιεχῇ 20 φύλλα καὶ κερταί α φρ. 1

318. Δεξιγράφος

Τὸ πρῶτον εἰς τὰ ἔγχορδα, εἰς τοὺς πλανήτας

Κ' εἶνε πολλάκις ἐγκλημα τὸ ὄλον μου μεγάλο.

319. Συλλαβογράφος

Ἐνας φθόγγος μουσικῆς
 Καὶ μ' αὐτὸν ἀντωνομία.
 Μιὰ λεξούλα τὴν δά,
 Ὅλη κλαί τὴν κοινονία.

320. Τονόγράφος

Προτέρημα ποῦ ἐφήμισε τοὺς Γάλλους ἀπ' αἰώνων,
 Ὡς γίνῃ Αὐτοκράτειρα, ἂν μεταβῇ τὸνον.

321. Αναγραμματισμὸς

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ἂν με αναγραμματίσῃς.
 Εἰς τὴν χρεῖσμον ἀγγεῖον θὰ με μετασχηματίσῃς.

322. Τρίγωνον

1. — Πόλις τῆς Πελοποννήσου.
2. — Εἶμ' ἡ κάτοικος μιᾶς νῆσου.
3. — Εἰς τὸν παλαιὸν Θεῶν.
4. — Πῶς τοῦ προσώπου μέλος.
5. — Ἐφ' ὅσον τὸ κοινόν.
6. — Κ' ἐπισημασθῆν εἰς τὸ τέλος.

323. Μωσαϊκόν.

Κόδρος, Ζήτης, Βαθυκλῆς
 Ποντικὸς καὶ Ἡρακλῆς,
 Σοῦ δανεῖζον ἐν τῶν γράμμα
 (Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου)
 Διὰ νὰ κάμῃς ἐν τῷ ἔμα
 Μίαν νῆσον τοῦ Αἰγαίου.

324-325. Ἱστορικαὶ Ἐρωτήσεις.

1. — Τίς ὁ πρῶτος ἑκστρατηγιστὴς ἐν Ἀθήναις;
2. — Τίς ὁ ἀνακαλύψας τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος;

326-330. Μαγικὴ Συλλαβή.

Τῇ προσθήκῃ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, σχηματίσων ἄλλας τῶσας:

331. Τρίπλη Ἀκροστιχίς.

Τὰρχικὰ γράμματα τῶν ἑπισημασμένων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τῆς Ἑλλάδος, τὸ δεύτερον ἀρχαῖον Θεῶν, τὰ πρῶτα ἀρχαῖαν πόλιν (ἡ ὄρος) τῆς Λυδίας.

1. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. — 2. Μάντις σοφός. — 3. Ὅπλον πρωτογενές. — 4. Ἀρχαία Βασιλεύσα. — 5. Υἱὸς Ἡρακλέους. — 6. Πῆμα ἀρχαῖον. — 6. Ἅγιος, μέγας φιλόσοφος τοῦ μεσαιῶνος.

332. Ἐλλαπλοσύνφωνον.

ο ω α ε
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ ἄτου τῆς ὕδρας.

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 36.
 442. Ἰαπωνία (ἴα, ποιεῖ, α) — 443. Ἄθως-θῶς. — 444. Ἡ πένην.

445.	Λ	447. ΣΤΟΥΤΓΡΑΦΗ
	Α Γ Η	ΔΡΑΣΗ.
	Ε Τ Χ Θ Σ	ΚΑΡΛΣΡΟΥΗ
	Π Ρ Α Θ Τ Η Σ	ΒΡΕΜΗ
	Δ Ε Π Α Σ Τ Ρ Ο Ν	ΜΟΝΑΧΟΝ
		ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ
		ΔΕΙΨΙΑ
446. Κολόμβος, Ὀλορος,		ΒΡΕΣΑ Λ Υ Ι Α
κολοσσός, πολοσσός. — 448.		
— 432. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ		
τοῦ Ρ σχηματίζονται: σφρά, ἔρις, ρέω, ἔρμα,		
φθόρος. — 433. ΔΗΡ (Μήδος, Κρητῆ, Σῦρος.)		
— 434. Φεῖγς, τέκνον, τὴν ἀργίαν, — ὡς πολλῶν		
κακῶν αἰτίαν.		